

Волфенбютелъ, органистъ, секретаръ и капелмайсторъ на Брауншвайгския херцогъ, и дворцовъ капелмайсторъ въ Магдебургъ. Многобройнитѣ композиции на П., състоящи се отъ метети, псалми, магнификати, литании, пѣсни, сж излѣзли въ голѣми сборници: „Musae Sioniae“ (съдържатъ 1244 пѣсни), „Polyhymnia exercitatrix“, „Urania“ и др., въ които той пренася Венециянския стилъ върху нѣмска основа. Извънредно цененъ е писателския му трудъ: „Syntagma musicum“ (3 тома 1614—20).

Префектусъ кори, лат. praefectus chori — ръководителъ на хора, или учителъ по пѣние, който управлява хора въ отсѣствието на кантора.

Преценторъ, ит. praecentor — първиятъ канторъ, когато има двама при една църква.

Пречипитандо, ит. precipitando — означава ненадейно голѣмо ускоряване на темпото.

Приамелъ, фр. priamel — смѣшни пѣсни, писани отъ нѣмскитѣ композитисти презъ XVI в., — прилични на кводлибета. Като инструментална творба, П. представлява една транскрипция отъ вокална музика.

Привидни консонанси — споредъ Х. Риманъ, сж всички тоносъчетания, които сами по себе си разглеждани отдѣлно, сж консонанси, но, чрезъ музикалната връзка или зависимостъ, се показватъ като дисонанси; напр. квартата като задържане предъ терцата.

Пригеръ, Ерихъ — Prieger, Erich — музикаленъ изследвателъ, родъ 2 окт. 1849 въ Кройцнахъ, умр. 27 ноем. 1913 въ Бонъ, писалъ: „Възбуждане на естетиката на А. Г. Баумгартенъ“ (1875), „Фр. В. Хустъ — единъ предходникъ на Бетховена“, биография на Фридрихъ Килъ и др.

Придворенъ напѣвъ — Съ процвѣтане на Придворната пѣвческа капела (руска), достигнала до пълно съвършенство въ изпълнението на партесното пѣние (гл. т.), въ руската църковна музика се забелязва въ началото на XIX в. единъ повратъ къмъ старитѣ църковни напѣви. Понеже Придворната пѣвческа капела е вербувала хористи отъ всички краища на Русия, съ

дохождането си въ капелата, тѣ донасяли и мѣстнитѣ напѣви, които преливали и смѣсвали единъ съ другъ и, съ течение на времето, се образува единъ новъ напѣвъ, нареченъ „придворенъ“. — Отличителниятъ белегъ на този напѣвъ е пълното съответствие на текста съ движението на мелодията, а сжщо и пълната правилностъ на хармонията.

Прима, лат. — първата степенъ — еднозвучие.

Прима виста, ит. prima vista — отъ първо виждане, — свирене, или пѣене направо отъ листа, безъ предварително упражнение.

Примадона, ит. primadonna — се нарича въ италиянската опера пѣвицата, която застъпва първи, централни роли.

Примо, ит. primo = първо, съкр. I-mo; **Prima volta** = първи пжтъ; при повторението на една часть — мѣстото отдето трѣбва да се почне отначало и се свири съ II — da volta.

Прингсхаймъ, Клаусъ — Pringsheim, Klaus — композитистъ, диригентъ, музикаленъ писателъ и критикъ, род. 24 юли 1883 въ Мюнхенъ, училъ при Шавенхагенъ и Туйле въ Мюнхенъ, и при Малеръ въ Виена, оперенъ диригентъ и режисьоръ въ Прага, Женева, Бреслау, Бременъ и Берлинъ. Компониралъ: опера „Лойко Собаръ“, музика къмъ нѣколко драми, оркестрови нѣща и др., и писалъ: „За модерния Вагнеровъ проблемъ“. П. е музикаленъ критикъ на Vorwärts.

Принципалъ, лат. prinzipal, ит. principale, фр. montre — се наричатъ при органа отворенитѣ лабиални гласове, — главнитѣ гласове.

Принцъ, Волфгангъ Каспаръ — Prinz, Wolfgang Kaspar — значителенъ музикаленъ писателъ, род. 10 окт. 1641 въ Валдтурнъ (Оберпфалцъ), умр. 13 окт. 1717 въ Сорау, училъ богословие, следъ продължително странстване — канторъ въ Промницъ, Трибелъ и Сорау. Отъ трудовеѣ му най-важни сж: „Compendium musicae“ (1668), „Phrynis Mytilenaeus“ (2 части — 1676—1677) и особенно — „Историческо описание на благородното пѣвческо звуково изкуство“.